

Universitätsbibliothek Paderborn

**Generalis Totius Sacri Ordinis Clericorum Canonicorum
Historia Tripartita**

Pennotto, Gabriele

Coloniae, Anno M.DC.XXXXV.

XXXIV. De fundatione monasterium S. Crucis Cesennæ, & S. Mariæ
Paßionis Mediolani, necnon S. Mariæ Lacrymarum Castri Triuij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38634

Sciendum tamen, licet in hoc priuilegio Pontificis monasterij canonicorum Lateranensium per illum erexit meminerit, nullum tam monasterium, si de fabricis loquimur. Sextum IV. iuxta templum Pacis prædictum erexit: nam quod nunc cernitur, Oliuerius Carafa Sancte Romanae Ecclesie Cardinalis, & congregatiois canonorum Lateranensium Protector optimè meritus à fundamentis erexit, ut ex inscriptione, qua legitur in fascia perifiliorum aperte liquet. Quod monasterium anno MDIV. fuit abolutum cui prædictus Cardinalis suam Bibliothecam, & vincam extra portam Flaminianam, quam nunc etiam possidet, ex testamento legavit, sed nec viros alios eidem monasterio redditus præter antiquos Ecclesie Parochialis sancti Andreae prædictus Pontifex concepit, ut propter ilorum renuntiatæ necessitate fuerit ab initio canonicos ibi degentes ex communibus contributionibus totius congregationis manuteneri, prout etiam in praesertim ex parte fieri solet, licet redditibus ex piorum quorundam legatis, & oblationibus nonnihil auctis.

IV. **N**on ouissimè vero Perillustris Dominus Galpar Rualdus nobilis Romanus propter singulariter affectum devotionis, quem ad gloriosam Virginem Deiparam habebat, cernens Ecclesiam excipiendam multitudini, ad ipsam cōfluentem, minus idonam, nam maius altare, supra quod imago miraculosa Beatae Virginis erat posita, mediana ferè calcidicam, quam Tribunam dicimus, occupabat, de facello, in quo præfata Virginis imago decentius seruaretur, & consequenter Ecclesia liberanda, sive amplianda cogitauit: nec mora, confilio cum loci Abbate, Capituloque canonorum communicato, & ab eisdem facultate habita, nouum facellum maius à fundamentis excitauit, quod anno Domini 1612. iachootum intra quadriennium fuit absolutum, in quo extrudo, nec non pretiosissimi lapidibus, elegantissimisque picturis tum ditando, tum exornando, plus quindecim milia nummorum aurorum fertur impendisse: nam anno 1614. die secunda Iulij in festo Visitationis eiusdem Beatissima Virginis duodecim illusterrimi Cardinales post dictum facellum ab solutum, & imaginem Beatae Virginis in eo locatam, capellam locinem in templo Pacis habuerunt, in qua Reuerendissimus Pater Dominus Joannes Chrysostomus Neapolitanus loci Abbas Missam cū insignijs Pontificalibus solenniter cœtauit, & iuxta formam priuilegiij proximè recitati populo solempniter benedixit, coram eiusdem Cardinalibus, & indulgentias concessit. Anno vero proximè præterito, qui fuit millefimus sex centesimus vigesimus secundus præfatus Dominus Gaspar Rualdus nouum altare maius in eodem facello pretiosis lapidibus insectum, magni valoris, & mira pulchritudinis sieri fecit, quod Reuerendissimus

D. Antonius Diaz Episcopus Cæstrensis hoc anno 1623. die decima nona Martij in festo sancti Iosephi ad honorem Dei, & Beatae Virginis, & sancti Iosephi illius Sponsi solemniter consecravit.

CAPUT TRIGESIMVM QVARTVM.

De fundatione Monasteriorum S. Crucis Cesenna, S. Mariae Passionis Mediolani, & S. Mariae Lacrymarum Casri Trivii Diocesis Spoletana.

No 1484 quo Generali Capitulum constitutum fuit Placentia, ac in illo renunciari Rektor Generalis R. P. D. Raphael de Placentia, Visitatores D. Florentius Placentinus, D. Celsus Veronensis, & D. Iosephus Estensis, Sixtus IV. Onuphrio referente die duodecima mensis Augusti ex hac vita migravit. Cui Pontifici cum renunciaturum esset, Ianuæ sanctimoniales a vita regulari obseruantia non parum decauit, ad illas reformandas Venerandus Pater Dominus Matthæus Bossum nostræ congregationis canonicum destinauit, qui multis laboribus etiam cum vita periculo dictæ reformationis incumbens, illam feliciter ad Dei gloriam absoluuit. Extant illius duæ epistole ad Sextum Quartum, quæ tam scilicet continent, sive in ordine 42. & 43. Sub eodem Pontifice inter Venerandos Eremitas Auguſtinenses & canonicos regulares Lateranenses oritur circa verum factum Patris Augustini habitum, & institutum, parte qualibet in suo sensu abundante, & decertate. Scriptis Ambrosius Coriolanus librum ad Sextum IV. quem Defensorium nuncupauit, contra quem Eusebius Corradius Mediolanensis auctoritatem Pontificis interpellauit, afficens libra multa falsa, & contumeliosa contra veritatem, & canonicum ordinem continere, petens illius legationem interdicci, donec per aliquos a Pontifice delegatos purgaretur, quod cum ipse Sextus IV. tunc Innocentius VIII. Sixti successor præficeret, extant; de hac ipsa re in nostro Archivo Romano rescripta Pontificum illorū manus signata, quæ monstrabimus, cum eiusdem Eusebii libello ad Sextum IV. & omnes Cardinals sui complices, in quo breviter multa errata in eodem libro Coriolani fuerunt adnotata. Libellus incipit: *In pauca conseruam Pater Beatissime, ac Reuerendissima*

CAPUT TRIC
Pontificis Cardinalis Christiani Orbi Domini, & in his, &c. quod forsan in causa existit uter Triumviratus in Catalogo Scriptorum ecclesiasticorum inter censendum libros Cœlestium Defensorum omiserit, quod de illius auctore in fronte aliorum fuerunt Rome fuerat impressum, nec Triumviratus potuit, qui Romanum imprefuerat, & illius Controversie in Iacobiano conceptus verbis meminit. Ipsa Pontificia ad lites sedandas, & scandala di prosequuntur decretum, quod libro præsentatione Generali commemorauit.

Sicut vero natura debitus foliente, sicut communibus suffragijs Ioannem III. Cœlestium fanum em presbytero Casimiri Lorenzij in Lucina Pontificis elegit, Augusli, qui dictus est in Innocentius, ut famam virtutis, & prudentissimum, & principalem etiam Infidelibus charitatem ostendit, & in sua congregatione amauit Crucis Cesennæ, quod Sextus commendauerat, ad congregationem Redemptoris & Conuentum canonorum in eisdem monasteriis instituerant, erat dominus manualis à Portuensi cenobio, denomenum cum dicit omonobio Sextus cui patruus Antiocheno (suo familiari), ac eius (quoniam ex Onuphrio coniuncto) comitem, quod existente Rateneba sub Domino Venetiam canonum Portuenses, & ceteris cœlestiæ valet Pontificium interdictum ministrant, qui Patriarcha illud per biennium, & annos, ac dicti Prioratus omnes redemptoris & trivii monasteriorum suppellexerunt. Verum elapsi biennio, pacem inter principes compositos, & dicto Patriarche intentus sublatu virtutibus monachis suis fuit restitutum: & ideo sequenti anno in Capitulo Generali electus fuit, & in eisdem dicto monasterio sanctæ Crucis Pœnitentiæ, sicut in ceteris collegijs, quæ Proportione nullatenus pederet. Postea cœlestiæ monasteriorum extra Civitatem iuxta portum, que ab illo nunc dicitur sanctæ Crucis Eusebii facies ampla, cui nonnulla bona monasteriorum fuerunt attributa, quod Pius IX. Abbatum erexit anno 1566. monasterium in terra Civitatem adhuc manet.

A No 1485 Generale Capitulum Rauenæ, Rektor Generalis R. P. D. Celsus Veronensis, Visitatores D. Hieronymus Taruifinus, Antonius de Monteferrato, hic fuit vir magnificus, & disciplina regularis zelans.

Principes Cardinales Christiani Orbis Domini, que datur in libro, & quod fofan in causa exitit, vt Iohannes Trithemius in Catalogo Scriptorum Ecclesiasticorum inter censendam libros Coriolani, dictum Defensorum omisit, quod tamen ab illius auctore in fronte aliorum suorum operum Romae fuerat impressum, nec Trithemius ignorare potuit, qui Romanam impressionem viderat, & illius Controversia in Iacobo Wimpinctio conceptis verbis meminit. Ipse autem Ponticus ad lites sedandas, & scandala tollendas promulgavit decretum, quod libro primo in præfatione Generali commemorauit.

Sed vero natura debitum soluente, Cardinals communibus suffragijs Iohannem Baptis-
tum Cibo Ianuensem ex presbitero Cardinali
Iusti Laurentij in Lucina Pontificem elegerunt,
et 19. Augusti, qui dictus est Iohannes Oœta-
nus summe virtutis, & prudentissimus, cum
Principibus etiam Infidelibus charus. Hic
Pontifex nostram congregationem amauit, &
Templum Pacis à Sexto Quarto extructum ab-
soluit, faciebus vtreis, iconibus, & picturis ex-
quisitissimis ornauit. Hoc autem anno in Generali
Consilio Comitatu decretuerunt, ut monasterium
sanctæ Crucis Cesennæ, quod Sextus IV.
commandauerat, ad congregationem rediret, in
illo Priorum, & Conventuum canoniconum, sicut
in exteri monasteriis institueretur nam erat antea
Prioratus manualis à Portuensi cenobio pen-
dens, quem cum dicto canonico Sextus cuidam
Patriarchæ Antiocheno suo familiari, ac etiæ ne-
poti (quantum ex Onuphrio coniicio) commen-
dauerat, quod existente Rauenna sub Dominio
Venerorum canonici Portuenses, ut ceteri dicti
ciuitatis viae Pontificium interdictum minime
susserant, qui Patriarcha illud per biennium te-
nuit, & illius, ac dicti Prioratus omnes redditus
percepit, & vitrunque monasterium suppellesti-
bus pruixit. Verum elapo biennio, paseque
inter Principes composita, & dicto Patriarcha
repentino intentu sublatu, vitrunque monasterium
nobis fuit restitutum: & ideo sequenti anno
1483, in Capitulo Generali electus fuit, &
continuus in dicto monasterio sanctæ Crucis Prior
Conventualis, sicut in ceteris collegijs, qui à
Prioro Portuensi nullatenus pederet. Postea ceptū
est aliud monasterium extra Ciuitatem iuxta por-
tam, quæ ab illo nunc dicitur sanctæ Crucis cum
Ecclesia lati ampla, cui nonnulla bona mona-
sterii Portuensis pro vieti canoniconum in co-
munitate fuerunt attributa, quod Pius Quintus
in Abbatiam erexit anno 1566, monasterium
vetus intra Ciuitatem adhuc manet.

A anno 1485. Generale Capitulum Rauennæ.
Rector Generalis R. P.D. Celsus Veronen-
sis, Visitatores D. Hieronymus Tarusinus, D.
Antonius de Monteferrato (hic fuit vir magna
fancitatis, & disciplina regularis zelantissimus

initiator, quem Iohannes Philippus neftier in
Chronica lib. 6. cap. 4. inter Beatos recentet, ex
relatione multorum, qui illum viderant.) D. Iohannes Placentinus, & D. Simon Mediolanensis.
Hoc anno Reuerendissimus Dominus Daniel ex inclita profapia de Biraghis, Apostolicus
Protonotarius, in suo Viridario, & fundo ex-
flente in Parochia sancti Stephani in Brollio intra
Ciuitatem Mediolani, iuxta portam Orientalē, ubi erat Oratorium parvum sub iauocatio-
ne sancte Marie de Passione, collegium ca-
nonicorum regularium nostra congregations
sub titulo eiusdem Beate Marie de Passione,
et etiam sancti Augustini proprijs sumptibus
fundavit, & dotauit, sicut testatur carta dictæ
fundationis, & donationis sub forma instrumen-
ti publici, per notarium publicum nomine Do-
natum dela Turre, quondam Antonij, hoc ipso
anno, die 22. Aprilis Mediolani rogata, & stipula-
ta. Et sic reditus dicti monasterij à principio
pauci essent, tamen ob peculiarem ciuitatis Mediolanensis erga nosrum ordinem affectum,
canonicae disciplinae vigorem, & rigorem iugiter
in eodem monasterio exercitatum, & laudabilis vi-
ta canonicorum ita degentium famam, adeo
in fabricis, & redditibus excrescit, ut modo cum
primis collegijs & cenobis dictæ ciuitatis, sine
aliquo iniuria sit merito comparandum, exercitum
novo templo magnificentissimo cum calcidica,
sive tribune maiori ceterarum omnium dictæ
ciuitatis pulcherrima, cum duplice clauistro, ce-
naculo, dormitorij, hospitijs, deambulatorijs,
triclinijs, ceterisque officiis elegantissimè di-
spositis, & absolutis, præsertim novo clauistro,
quod totum ante paucos annos à fundamentis
excitatum, & absolutum ipse vidi, labore potissimum,
& solertia R.R. Patrum DD. Celsi Dugna-
ni, & Gabrici Citadini dicti monasterij Abbati-
um. Cui monasterio Iulius II anno 1506. addi-
dit Abbatiam sancti Pauli de Mozano Placentia
dilectæ, testantibus literis Apostolicis Bononiæ 10. calend. Martij datis. Itē Leo Decimus
anno 1519. viiiij. Prioratum sancti Michaelis de
Veltro Mediolanensis ditecessis, cuius unio-
nis extant literæ Apostolicæ datæ apud sanctum
Petrum 8. idus Septembri, quod tandem ere-
ctum est in Abbatiam per Pium Quineum anno
1566.

Et quoniam, ut prefati sumus, canonicæ dis-
ciplinae vigor semper in illo fuit seruatus; inde
factum, ut à primis temporibus sue foundationis
visque in hunc diem viros praelari nominis mul-
tos semper haberit, qui tum verbo, tum exem-
pto congregationem nostram, & sua tempora
clariora reddiderunt; florentque nunc etiam Pre-
dicatores celebres, & illustres, quos nō nominio,
quoniam in viuis agunt, & alieno laudatore opus
non habent.

III. Anno 1486. Capitulum Generale Rauense. Rector Generalis R.P.D. Hieronymus Tarusinus. Visitatores D. Seuerinus Mediolanensis, D. Michael Papiensis, D. Lucas Mediolanensis, & D. Sylvanus Venetus. Anno 1487. Generale Capitulum Ferrare. Rector Generalis R.P.D. Seuerinus Mediolanensis, Visitatores D. Franciscus Tarusinus, D. Archangelus Vicentius, D. Donatus Mediolanensis, & D. Philippus Vercellensis. Hoc anno Innocentius VIII. decretum congregationi salutiferum edidit contra canonicos, occultato vel dimisso habitu religionis, etiam sub pretextu beneficiorum secularium assecundorum, in habitu clericorum secularium per ciuitates vagantes, quod hic sequitur, videlicet a tergo: *siclo filio moderno, & pro tempore existenti procuratori Generali Congregationis Lateranensis canonicos regulatum sancti Augustini: iustus.*

Innocentius Papa VII. dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem. Super nobis exponi fecisti, quod quamplures ex canoniciis tua congregacionis ex ea ad alios Ordines, seu similes, acerius tamē professionis, & disimili habitus, non raro ob frumentum meliori vita, & arduiori regule, seu obleriori: sed pro spori ambi: a cupiditate, & vi liberius inter seculares degat, ac beneficia Ecclesiastica conquisi valente, tam temeritate propria, quam ex licentia & dispensatione Apostolica se transulerunt, & in dies se transferunt: & quod gravissimum est, nonnulli exaltato predicti ordinis habitu, & occultato, per urbes binde, maximè per Romanam Ciuitatem indecenter vagantur, non absque scandala congregationis etiam in populo, sive honoru, & fama diminutione. Quare humiliter, & deoce supplicasti, ut dille congregationis, illiusque super hoc statui opportune consulere de benignitate Apostolica dignaretur. Nos, qui congregationem ipsum propter vobis frumentum, qui quotidie in vice Domini producit, semper dileximus, & attendentes, quod quilibet secundum Apostolum in ea vocacione permane debet, in qua vocatus es, & propterea conseruatione dille congregationis, ac illius augmento, quantumcum Deo possumus, prouidere volentes, huiusmodi iustis supplicationibus inclinati, autoritate Apostolica, tenore praestitum tibi, ac successoribus tuorum procuratoribus eiusdem congregationis pro tempore existenti concedimus, committimus, atque mandamus, ut quolibet ex predicto canonico, sive propria autoritate, sive ex dispensatione, aut licentia Apostolica sub qualunque forma, & expressione verborum concessa, & concedenda, etiam ad obtinenda beneficia Ecclesiastica, etiam illa affectu faciens, licet ad congregationem reuocare, etiam sub paucis, & censori Ecclesiastici, & cum auxilio brachii seculari, si opus fuerit, & huiusmodi vobis carceribus tradere: & quod ad id sub eisdem censoribus reuocare posse, & valeas, dummodo ipsi canonici in acto monasterio etiam sub ardiori, aut saltet aequali religione, & regula Deo famulante, & operationibus vacantes non degant, quia qui spiritu Dei

eguntur, legi minime subiiciuntur, in contrarium factis non obstantibus quibuscumque. Datum Roma apud sanctum Petrum sub anno Episcopatus die 11. Maii 1487. Pontificatus nostri anno 3. Istud decretum in nouauit Paulus Tertius anno 1539, die 16. Ianuarij, & ideo caueant canonici sine proprio habitu incidentes.

Anno 1488. Generale Capitulum Patavii. Rector Generalis R.P.D. Archangelus Vicentius. Visitatores D. Eusebius Mediolanensis, D. Matthaeus Veronensis, D. Iohannes Eftensis, & D. Augustinus Ticinensis. Hi omnes viri praelati. Anno 1489. Generale Capitulum Placentiae. Rector Generalis R.P.D. Celsus Veronensis. Visitatores D. Iohannes Placentinus, D. Simon Mediolanensis, D. Germanus Vercellensis, & D. Leutherius Vicentius. Hic fuit Poeta celeberrimus, qui multa opuscula versibus heroicis hexametricis exarata in lucem edidit.

Anno 1490. Generale Capitulum Rauense. Rector Generalis R.P.D. Hieronymus Tarusinus. Visitatores D. Lucas Mediolanensis, D. Michael Papiensis, D. Angelus Placentinus, & D. Sylvanus Venetus. Hoc anno Iohannes enatus quadam licentia tā se, quam a suis praedecessoribus concessas nonnullas canonici nostræ congregationis, vt pecunias priuatim habere, illisque priuatim frui possent, quod erat alienum a regularibus institutis, & in modum exemplum, & fundatum, & animalium periculum vergebat, cassavit, & reuocavit, iubens, neminem pecunias sine licentia Capituli Generalis posse recipere, vel tenere sub pena excommunications late sententia, prout habetur in literis ad Rectorem Generalem tunc, & pro tempore futurum directis, die 12. mensis Maii apud S. Petrum emanatis. Anno 1491. Generale Capitulum Ferrare. Rector Generalis R.P.D. Seuerinus Mediolanensis. Visitatores D. Donatus Mediolanensis, D. Philippus Vercellensis, D. Gabriel Vicentius, & D. Augustinus Vercellensis.

Anno 1492. Generale Capitulum Patavii. Rector Generalis R.P.D. Archangelus Vicentius. Visitatores D. Matthaeus Veronensis, D. Iohannes Eftensis, D. Iustinius Vicentius, & D. Augustinus Ticinensis. Hoc anno Innocentius VIII. ex hac vita migravit die 25. Iulij, & in eius locum electus Ludovicus Borgia Calixtus Tertius ex sorore nepos, qui Alexander Sextus fuit appellatus. Anno 1493. Generale Capitulum Placentiae. Rector Generalis R.P.D. Celsus Veronensis. Visitatores D. Iohannes Placentinus, D. Simon Mediolanensis, D. Hieronymus Mediolanensis, & D. Germanus Vercellensis.

Anno 1494. Generale Capitulum Rauense. Rector Generalis R.P.D. Sylvanus Venetus. Visitatores D. Angelus Placentinus, D. Lucas Mediolanensis, D. Conflantius Mediolanensis, & D. Augustinus Tarusinus. Hoc anno in Episcopatu

Spole-

Spatiano prope oppidum Triuij magnitudine, & malorum Italiae imminentia peribitum apparuit. Erat prope oppidum laqueolam in Triuij, sive in compitis, ut nesciis fieri confundit, ubi Beratissimus Vicentius in parice de pœta lachrymas fundebat, quod intraculum multi confixerunt, genitudo rumor apud Oppidanos propagatus ciuitates, tandemque Romanas magnitudine propterea populorum magnitudine, contentur eleemosynæ, templum, & magna magnitudinis, & mira pulchritudine. De Benz Virginis honorem erigitur, Mure de lachrymis nunc etiam vocatum ab aliis cives Trenienses, comporta bonorum concordia nostro congregationis, ne latronibus edificandi gratia tribuuntur, aut quod ob casum D. Jacobum Cremonam Procuctorem Generalem per illas partem rogaverunt, ut locum ad monasterium acciperet, omnia ad flumina metuuntur, qui proximo sequente patribus illam accipere suavit, esti aquitanus efficit, nullusq; omnino habet ante peiora eleemosynas, sed habet ipsa plena. Deum timuit, & Beatis Virginibus debeat seruitutis obsequium, de latrone impensis, prout monasterii oratione congeriat, loco a nostris acceptis, initio ab Ordinario, ac etiam à Sede Apollinariorum, monasterium sub titulo Praepositi apud dictam Ecclesiam erigendi, missus istam locum Ven. P.D. Sylvanus Venetus anno precedenti fuerat Rector Generalis, item canonici, quos Trenienses cum gratitudine, & vt monasterium citius perficiantur, illis ad vicum, & veskitum necesse est quoniam tribuere promiserunt: postea tempore monasterium sat pulchrum esse edificatum, in quo per multos annos copiosus numerus canonicorum, in gratitudine vicentium, ad Dei laudem, & gloriam edificationem: cui nonnulli pie loco ericati quedam prædia, & redditus donati, preterim Nobiles de Valentibus, qui dictam Ecclesiam sepulturam elegerunt, qui nonnulli illustrissimus, & Reuterendus, D. Iohannes Ermanni de Valentibus S.R. E. d'Ambo, & Episcopus Fauentinus fuit tumulatus ab aliquo annis numerus canonicorum sedis attenuatos fuit diminutus. Alesandrus anno 1501. 4. calendas Martij ad eum communauit predicto monasterio ad Eusebium S. Iohannis de Platea, quaz erat in Triuij.

Anno 1495. Generale Capitulum Placentiae. Rector Generalis R.P.D. Seuerinus Mediolanensis. Visitatores D. Nicolaus Papiensis, D. Iohannes Eftensis, D. Philippus Vercellensis.

R T V M
unter, in contrarium, fia-
subi, & que. Datum anno
anno prefaturi die 11. Maii
1503. Iffud decretum in
anno 1503. die 16. Iunii
anici fine proprio habita-

re. Capitulum Parvum.
R.P.D. Archangelus V.
Eusebius Mediolanensis,
D. Iustus Efens, &
D. Hieronymus Virgil
de Capitulum Placentia.
D. Celsus Veronensis, Vi-
centinus, D. Simon Me-
diolanensis, & D. E.
Hie fuit Poeta celebris,
ribus heretorum heretico-

rit. ale Capitulum Ravense.
D. Hieronymus Tarvilius
Mediolanensis, D. Mi-
gelus Placentinus, & D.
anno Iano: entis qua-
am a suis predecessoribus
sonicis nolite congregati-
onem habere, illaque pri-
or erat alienum a regulari-
am exemplum, & canad-
ulum vergebatur, cuius
nemini pecunias facili-
bus posse recipere, ut te-
municaciones late for-
meris ad Rectorum Gon-
tore futurum directis, &
Petrum emanatis. Anno
um Ferrariae, Rechte Ge-
rus Mediolanensis. Vincen-
tianus, D. Philippus
Vicentinus, & D. Aug-
ustinus.

de Capitulum Patti. R.
Archangelus Vicentius, Anno
Veronensis, D. Iacobus
Vicentius, & D. Aug-
ustinus Innocentius VIII
25. Iulij, & in isti locu-
gia Calixti Terzi ex for-
Sexus fuit appellatus.
Capitulum Placentia. R.
Celsus Veronensis, Vi-
centinus, D. Simon Me-
diolanensis, &
ppis.

rale Capitulum Ravense. V.
R.P.D. Sylvius Venetius
Placentinus, D. Lucas Ale-
xander Mediolanensis, & D.
Hoc anno in Episcopatu-
Spoleto.

CAPUT TRIGESIMVM QVARTVM.

727

Spolitanus propè oppidum. Triuij magnum pro-
digium, & malorum Italiae imminentium prognos-
ticon apparuit. Erat propè oppidum facillum
quidam in Trino, fuisse in compitis, vt multis
in locis fieri confucut, ubi Beatisimæ Virginis
imago in pariete depicta lachrymas fundere vifa
et, quod miraculum multi consipererunt. Spar-
giunt grande rumor apud Oppidanos, potest ad
propinquas ciuitates, tandemque Romanam usque
attingit, ut propter populorum magnus con-
cursus, conferunt eleemosynæ, templumq; no-
tissimum magnitudinis, & mira pulchritudinis ad
Dei, & Beata Virginis honorem erigitur, sancta
Marie lachrymis nune etiam vocatum. quo
absoluto cives Trecentes, comperta bona fama
canonicorum nostrorum congregatio, nobis il-
lud monasterium edificandi gratia tribuere cupie-
bant, quam ob causam D. Iacobum Cremonen-
sem Procuratorem Generalem per illas partes iter
facientes rogauerunt, vt locum ad monasterium
contrarium accepere, omnia ad structuram
necessaria pollicentes, qui proximo sequenti Ca-
pitulo Patruis illam accepere suavit, et si locus
superius est, nullosq; omnino habens redi-
ctos prater piorum eleemosynas, sed habituris
boni plurimi, si Deum timuerint, & Beatisimæ
Virginis debitum seruitus obsequium deuotè,
& ex animo impendissent, prout monasterio Ca-
sasciano contigerat. loco à nostris accepto cù
finalitate ab Ordinario, ac etiam à Sede Apo-
stolica obiecta, monasterium sub titulo Prepositu-
ri apud dictam Ecclesiam erigendi, missus est ad
dictum locum Ven. P.D. Sylvianus Venetus, qui
anno praecedenti fuerat Rector Generalis, cum
decem canonici, quos Trecentes cum gaudio
cepérant, & vt monasterium citius perficeretur,
omnia illis ad viatum, & vestitum necessaria
per quinque annos tribuere promiserunt: & ita
deum tempore monasterium fatis pulchrum ibi-
dem sit edificatum, in quo per multos annos
nimis copiosus numerus canonicorum, in mag-
na distinctione viventium, ad Dei laudem, & po-
potum adificationem: cui nonnulli pictatis
zelo excitati quedam predia, & redditus dona-
derunt, praefectum Nobiles de Valentibus, qui a-
pud dictam Ecclesiam sepulturam elegerunt, in
qua nouissime illustrissimus, & Reuerendissimus
Dominus Eremius de Valentibus S.R. E. Car-
dinatis, & Episcopus Fauentius fuit tumulatus.
Vero ab aliquo annis numerus canonicorum
ob redditus attenuatos fuit diminutus. Alexan-
der Sextus anno 1501. 4. calendaras Martij ad pre-
tes communis predicto monasterio adiudicat
Ecclesiam S. Iohannis de Platea, quia erat in oppi-
do Triuij.

V. A Nno 1495. Generale Capitulum Bononiae.
Rector Generalis R.P.D. Augustinus Tici-
nensis. Visitatores D. Celsus Veronensis, D. Ger-
manus Vercellensis, D. Iohannes Maria Nonari-
ensis, & D. Hieronymus Mediolanensis, sub quo-
rum regimine referam, quia dictus Augustinus

VII.

PPP 4

Ticinen-

Ticinensis in sua Historia manucripta, quæ Parizii Archivio Divi Petri in celo aureo seruat, accidisse verbis sequentibus sic describit: Tempore alexandri Sexti Pontificis, dum Roma esset, nostri Ordini Rector Generalis, ad pedes eiusdem Pontificis constitutus, apud eum Cardinalibus, Neapolitanis, Senefisi, & Vrfini egi, ut canonices regularies in Lateranensi Basilica confirmarentur, remanentibus tamen iudeis secularibus canonici, ita ut esset duplex dislocatum collegium, id se factum Pontifex lumen politius esset, hoc lege, ut agnatus canonice regulacionibz certi prouentibus, auctoritate Apostolica interueniente, & publico instrumento in Capitulo Generali confirmato, quod dicti canonici regularies in posterum nullo unquam tempore per se, vel per alios agerent, ut dicti canonici secularibus eorum beneficia ablatas acceptarent, qua flante rei effectu, eae nisi obstrueret causa Cardinalis Vrfini, qui tam ploratus cives Romanos, quam canonicos secularares ad eam pium opus diffositos, capaceque fenerat. Hec ille, Porro Cardinalis Vrfinus, teste Onuphrio, vocatus est Iohannes Baptista de Vrfini, qui potissimum causa fuerat ut Alexan-

der Reuerendissimus D. Antonius Stanga Protonotarius, & Commendatarius totam Capitulaturam cum omnibus illis bonis, & iuribus ad fauorem nostræ congregations sponte in manibus Pontificis resignauit, qui illam nostræ congregations totaliter vniuit, adiecit a conditione, ut numerus triginta canonicorum in illa ingiter manaret, datum literis apud sanctum Petrum g.d. Iulius Septembri eiusdem anni 1511. Pontificatus Iulii Secundi anno 8.

In hoc monasterio floruit vir magnæ probitatis, & pro sancto habitus Venerans Pater Dominus Antonius de Glusianis Propositus, de quo libro proximè precedenti c. 49. dicitur fuit. Ecclesiæ que nunc exta, fundavit, & absoluente annos circiter triginta R.P.D. Desiderius Mediolanensis loci Propositus.

A Nno 1499. Generale Capitulum Patani.

Rector Generalis R.P.D. Gabriel Vicen-

nus. Visitatores D. Iohannes Placentinus. D.

Matthias Mediolanensis. & D. Albertus Veronensis.

In quo Capitulo Ven. P.D. Sylvanus Venetus vir magni consili-

propositus optimum sibi videri, si Abbatum S.

Marie de Frisia proprie Lancianum, qui erat mem-

brum monasterij Tremitani, Patres à dicto monasterio scilicenter, & proprium Abbatem cum conuentu canonorum in illa fluctuerunt: quod post aliquatenus altercationem collatis tandem suffragis obtinuit, & proprius Abbas more exterritorum monasteriorum in illa constitutus D.

Iohannes Baptista de Cortignola. De cuius Abba-

tia fundatione, que in scriptis authenticis inue-

ni, breuiter describatur. Circa annum 1490. Illus-

tris Comes Trasimundus Cafti Frise nunci-

pati Dominus, quod est in Appriu proprie Lan-

cianum, fundavit Abbatiam in igneum in Castro

Frisa sub invocatione S. Marie, quam de pro-

prijs bonis dotata monasterio Tremitano, &

congregationi monachorum ibidem exstenti

donavit, pro redemptione anima sua, & Comi-

titis Aconi sui parentis, & Domina Purpurula

coniugis iam defunctæ, & Domina Antiochiae

alterius coniugis tuncti viuentis, postulare per hos

praedecessores obtenta a Luitprando Rego Lon-

gobardorum disponendi de ius bonis, & iuditio

in opera, & legata pia. Cui Abbatie præter libros,

calices, & paramenta, donavit modios terrena-

ducentos.

SIMVS

decimorum triginta prope locum Feltrinum

upsum, & oppidum S. Ioannis cum mo-

numentis, olineta, sylvis, fabricis, & alijs

ad eam pertinens. Itē alios terræ modio-

rum duos propè S. Martinum, & propè

in Morum. Item alios modios terra vig-

int, quibus cohercuntur territorium O-

longeri, & Vallonis Vulpium, qui omni-

territorio oppidi S. Ioannis faciunt modio-

rum duas tabulas dictæ donationis an-

no 1498. Indictione 3.

Anno vero 1445. Indictione 8. die 8.

Septembri illustris Dominus Matthæus Re-

Dominus Cafti Fries, pro redemp-

tione & filie Dionyza super defunctæ, &

successori sepulta, remisit, & donavit

annuo quoddam feodium, quod afferre

solet prædictæ Ecclesiæ S. Martini, que suffra-

gant Ecclesiæ S. Marie de Fries, & illius

domum, & cellam, confectis tabulis publicis, quæ

longe multos testes propriis illorum ma-

terant firmata, quarum authenticum

etiam nos tradidimus quodam clericu-

m, quod in Archivo Romano Pa-

ropositum in plateo Scripturarum mon-

umento S. Maria de Fries.

Carissimo 1301. die 30. Octobris quæ

oīlī duxit nomine Soropace, filia G-

opani habitatrix Lanciani, donavit p-

ro predictæ Ecclesiæ S. Mariae de Fries domum vna-

versa enitem in ciuitate Lanciani proprie-

tatem S. Antonij, tabulas conficiente Ro-

berto Calili Regio notario, quarum simili-

mentum a predicto clero mihi tradidit-

locum.

Placuit quoque Abbatæ in priuilegiis

LXXXIX. & Nicolum Secundum, &

Abbas & monasterio Tremitano facit me-

tabus, qui cum codem monasterio Tre-

mitano, & monasterio Tremitano facit me-

tabus, qui cum congregatione

trinitatis, cuius membrum exitit vnde ad hun-

to anno 1499, quo in Generalib. Comitiis pro-

Abbas cum conuento canonoricum fuit in

confessione. Postea vero tractatum fu-

monasterio intra Civitatem Lanciani con-

silio, quod Caftum Frise totum effet diru-

re, & debetum, obtentioque à ciuibus loco p-

ortum S. Clara, nouam Ecclesiam, & mon-

asterio sub titulo sanctæ Mariæ nouæ nostri

fratre cooperantur quo quidem opere be-

neficium invenientur, & adiutorum strenuum

fuerint. Equitem illustris Dominum Dy-

de Alceps, qui se filius orbatum cernens, di-

Ecclesiam omnium bonorum suorum huc

monasterium instituit, conditione adiecit,

ut decenniū Ecclesia sub titulo B. Mariæ de-

mediolanensis conficeretur, & absoluer-

et post via functus in monasterio fratrum

quod prædictum fuit. Ipse vero D. Dymius

postea in monasterio fratrum

functus.